

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El govern treu importància al no de la CUP als comptes

■ Aragonès remarca que la prioritari era aprovar el pressupost, i Giró nega que l'independentisme quedí tocat ■ Avança que proposarà una rebaixa de l'impost de patrimoni quan l'economia millori

Ò. Palau
BARCELONA

El cop de porta de la CUP al pressupost del 2022 no obrirà ferides profundes en l'independentisme. O en això, si més no, confien els màxims responsables del govern, que ahir van tornar a treure importància al no dels anticapitalistes i van mostrar l'expectativa de continuar-hi pactant en el futur. Ho van fer, això sí, amb alguns matisos. El president, Pere Aragonès, per exemple, ahir es mostrava una mica més fred. Dimarts, després del consell executiu, ell mateix ja va expressar la voluntat de continuar comptant amb els cupaires com a socis prioritaris l'any vinent, des de la constatació que moltes de les mesures incloses en el pressupost que ara s'hauran de desplegar formen part del seu acord d'investidura, per la qual cosa ho veia com una "bona oportunitat" de fer un pas endavant i recuperar la col·laboració. En canvi, ahir al matí a Catalunya Ràdio, el president va ser més taxatiu. "Vam treballar amb la CUP per fer possible un acord de pressupostos i legítimament van decidir votar que no, però el país no es podia quedar sense", constatava, abans de mar-

El president, Pere Aragonès, i el conseller d'Economia, Jaume Giró, dijous després d'aprovar-se els comptes del 2022 ■ ACN

car la línia: "Que no siguin suficients per a la CUP no vol dir que no siguin bons per al conjunt de la ciutadania." Aragonès, de fet, defensa que l'acord final va igualment en la línia de la "via àmplia" que ERC s'havia proposat aquesta legislatura amb tots els grups, inclosos els comuns, favorables a l'autodeterminació i l'amnistia.

Com ja havia fet durant el ple d'aprovació definitiva de dijous, també el conseller d'Economia, Jaume Giró, va relativitzar ahir a

RTVE la topada. "La meua prioritari era fer pressupostos amb la CUP; finalment, no vam arribar a un acord i no passa res, ja arribarem a altres", deia, recordant que hi ha moltes altres lleis a negociar. Giró està convençut que la "voluntat negociadora" de la CUP era real —"si no, no hauríem estat tant de temps reunits", insistia— i alhora subratllava que ell també va estar "disposat a cedir en moltes coses", si bé al final lamenta que li demanessin "coses que es-

Les frases

“Que no sigui suficient per a la CUP no vol dir que el pressupost no sigui bo per al conjunt de la ciutadania”
Pere Aragonès
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Ara mateix tenim uns ingressos molt minsos, però si hi ha un impost que hem de reduir, aquest és el de patrimoni”
Jaume Giró
CONSELLER D'ECONOMIA

tan fora dels pressupostos”, que tenen més a veure amb el model de país. El conseller, així, va agrair un cop més l'aval dels comuns, que segons ell no ha

suposat “renunciar” al programa de govern, sinó només “reprioritzar” mesures que ja estaven previstes. Tot i que, com va fer dijous, el conseller va allar-

gar la mà per tancar altres acords amb els cupaires, com els mateixos comptes del 2023, ja va avançar que quan millori l'economia la seva intenció és proposar una mesura que no agradarà gaire als anticapitalistes, com és abajar l'impost sobre el patrimoni, que Giró veu “redundant” perquè ja hi ha altres figures que el graven, com els tributs sobre la renda o l'estalvi. “La immensa majoria d'economies occidentals no el tenen, o el tenen molt baix”, subratllava.

Un referèndum “aviat”

Malgrat tot, Giró va negar que amb la votació del pressupost s'hagi trencat la majoria del 52%, que fins i tot veu amb “plena salut” ja que sosté que guanyarà si hi ha un referèndum vinculant. En aquest sentit, tot i que va evitar posar dates perquè ha estat un dels “errors” fins ara, està convençut que hi serà, “i més aviat del que creiem”, conclouia.

Aragonès, precisament, va evitar ahir donar detalls sobre quan serà la propera reunió pública de la taula de negociació entre governs, que, en el marc dels acords pels pressupostos estatals, es va situar genèricament a principi d'any, i que ell mateix va recordar ahir que només es farà quan hi hagi acords, que se “segueixen treballant”. Sí que va aprofitar, en tot cas, per fer una nova crida al conjunt de l'independentisme a “valorar millor” l'oportunitat que suposa la taula per seure a parlar d'un referèndum, en especial al·lusió als socis de Junts, a ser-hi presents per “anar amb tota la força”. ■

Les entitats volen que es garanteixin els drets socials

E.F.
BARCELONA

La Federació d'Entitats Catalanes d'Acció Social (ECAS) demana que l'increment de les partides destinades a drets socials —agrupades en les àrees de Protecció Social, 3.110 milions d'euros; Promoció Social, 50 milions d'euros;

i Habitatge i Territori, 997 milions d'euros— posi el focus en la prevenció i la garantia dels drets socials. També alerten que la partida destinada a la renda garantida no es pot reduir en cap cas i que s'hauria de millorar amb els recursos que s'alliberin de la prestació estatal de l'Ingrés Mínim Vital. Des de la Taula

del Tercer Sector Social calia blindar aquests pressupostos amb “accent social” de manera urgent per afrontar l'emergència social. Preocupa que les previsions del govern no recullin eines per frenar l'impacte de la crisi de la covid com ara el pla de rescat social o el pla estratègic de serveis socials. ■

Entitats com ara la Creu Roja fent el repartiment d'aliments entre els més vulnerables ■ J. LOSADA

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Daniel Camós ha estat el delegat de la Generalitat a París durant tres anys ■ EPA

Una delegació després del 155

FI D'ETAPA • El delegat de la Generalitat a París, Daniel Camós, torna al Banc Mundial després d'haver exercit el càrrec durant tres anys i d'haver refet ponts amb el govern francès **BALANÇ** • Ha tractat amb tres ambaixadors espanyols i ha avançat en les relacions amb la Unesco però no amb l'OCDE

Vicenç Batalla

París

El seu perfil és el d'un professional de la cooperació internacional, discret i pragmàtic, molt allunyat de les personalitats mediàtiques que havien estat altres delegats de la Generalitat a París o, anteriorment, directors de la Maison de la Catalogne. El barceloní Daniel Camós fa mitja vida que volta pel món en projectes d'infraestructures per al desenvolupament i, ara, se'n torna al Banc Mundial per treballar en la transició energètica a l'Àfrica des de París mateix després d'haver reobert l'oficina del govern a la capital francesa fa tres anys, tancada pel govern de Mariano Rajoy amb el 155 i amb la destitució de Martí Anglada, perseguit com d'altres pel Tribunal de Comptes de Madrid.

"Estic convençut que, si convé políticament a l'Estat espanyol, a mi un dia el Tribunal del Comptes també em perseguirà", assenyala Camós, que considera complert el seu cicle de tres anys al capdavant de la delegació on va arribar per concurs públic. És el mateix procediment que haurà de seguir el seu successor. La presència de Camós a la capital francesa ha servit, entre altres coses, perquè la Generalitat

pugui refer ponts amb el govern del país veí. Diu que no ha tingut directament reunions amb l'Elisi ni amb el primer ministre, Jean Castex, procedent de la Catalunya del Nord, però sí amb ex primers ministres —precisant que no s'ha trobat amb Manuel Valls—, i amb diputats i senadors de tots signes polítics en el que ell qualifica de "soft power diplomàtic". Ha facilitat que el ministre de Sanitat, Olivier Véran, discutís amb l'exconsellera Alba Vergés sobre l'obertura de les estacions d'esquí l'hivern passat davant la crisi sanitària, i que el president Pere Aragonès es reunís, en una visita el novembre passat, amb equips d'aquest ministeri per tractar de salut mental en temps de covid, a més de la signatura d'un nou memoràndum amb l'Organització de les Nacions Unides per a l'Educació, la Ciència i la Cultura (Unesco), que no s'havia renovat des de la presidència d'Artur Mas.

Amb l'ambaixador espanyol de la Unesco fins aquest mateix novembre, el valencià Juan Andrés Perelló, el tracte ha estat "constructiu" per facilitar que es desencallés la signatura. Però amb la resta d'ambaixadors les relacions no han estat tan fàcils, reconeix. "No sempre, però normalment han actuat per posar pals a les rodes i en temes en què el govern català té compe-

Experiència internacional

Nascut el 1980 a Barcelona, enginyeri doctor en economia, Daniel Camós ha treballat per a la Unió Europea a Nigèria, per a l'ONU a Kosovo, amb diverses ONG a Llatinoamèrica i del 2011 al 2018 al Banc Mundial per al nord d'Àfrica i l'Orient Mitjà. Ha estat delegat de la Generalitat a París del desembre del 2018 al desembre del 2021. Es va estrenar quan la Generalitat va recuperar aquesta figura, després que el govern de Mariano Rajoy fulminés, amb l'aplicació del 155, tota la política exterior del govern català.

tència pràcticament exclusiva, fossin de salut o cultura."

El cas més paradigmàtic ha estat amb l'ambaixador de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE), Manuel Escudero, molt proper a l'exministre d'Afers Estrangers socialista Josep Borrell. "Ha fet tot el que ha pogut i més per evitar que Catalunya tingués cap tipus de relació amb l'OCDE", i Camós esmenta reunions en què sí que hi participaven altres comunitats autònomes —o una trobada per tractar temes de pesca— i, en canvi, Catalunya era la gran absent.

"He viscut tres ambaixadors generals (el conservador Fernando Carderera; el socialista i actual ministre d'Afers Estrangers, José Manuel Albares, i l'acabat d'arribar, el lleidatà Victorio Redondo) i l'època de Borrell va ser complicada, de molta agressivitat per part de l'administració espanyola", relata. Així, segons resumeix, amb

"Al meu successor li desitjo que pugui accedir a les dades dels catalans que viuen a França"

Carderera es van mantenir les formes, amb Albares hi va haver més sintonia quan Borrell ja no era ministre i amb Redondo no s'ha acabat produint cap trobada. "Amb Albares, hi havia una relació agradable, m'escoltava i ell també m'explicava que tenia una dreta molt ferotge, que colla i té números per guanyar les eleccions", revela l'expert en cooperació internacional.

I què desitja el delegat al seu successor? "Un repte en què hem avançat, però no prou: accedir a les dades dels 45.000 catalans que hi ha actualment a França, una informació que té l'Estat espanyol però es nega a compartirla." Un objectiu que l'actual consellera d'Acció Exterior, Victòria Alsina, es marca, de fet, per als 400.000 catalans que resideixen a l'estranger. "És escandalós que només votin un 5% dels ciutadans a l'exterior, elecció rere elecció", sentència Camós. ■

TANTXTANT

Jaume Argerich

Reindustrialitzant

La indústria torna a estar de moda a Occident. Ha costat però sembla que finalment tot hom s'adona que una indústria potent és la base d'una societat econòmicament competitiva i socialment equilibrada. La desconexió gradual de la Xina i la crisi dels subministraments bufen a favor de reindustrialitzar Occident. Produir a la Xina pot ser més barat, però segur que no tan poc arriscat com ens semblava fa dos anys o inclús suïcida si amb aquest enriquiment la Xina es rearma. A Catalunya la indústria pesava l'any 2000 un 24% del PIB. En 8 anys de bogeria immobiliària va perdre pes fins a un 18% i des del 2010 es manté la proporció.

Per tornar al 24% hi ha dues maneres, o atraure noves empreses o ajudar les

La indústria torna a estar de moda a Occident

existents. La Generalitat no té els diners ni la influència per lluitar de manera equilibrada per atraure noves empreses com als anys vuitanta amb els conglomerats japonesos. El govern de l'Estat gestiona els fons i els utilitzarà per repetir experiències fracassades com ara portar Airbus a Cadis o Land Rover a Jaén o Repsol a la Manxa. En canvi, la via d'ajudar a créixer les empreses existents té molt recorregut. Des de tenir els terrenys preparats fins a formar el personal de producció i enginyeria, facilitar els tràmits, ajudar a tenir energia alternativa i utilitzar de manera eficient les ajudes a la I+D. En lloc de subvencionar qualsevol cosa que coli com a I+D, fixar unes prioritats sectorials i centrar-hi els esforços. Ajudar la indústria també implica limitar el creixement de sectors poc productius.

És absurd dir que volem reindustrialitzar i que no hi hagi professionals experimentats per a la cadena de muntatge a 1.500 nets perquè estan col·locant toxos en negre a 2.000. No funciona ni com a estratègia sectorial ni per als comptes públics.